

Sygn. akt IV U 161/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania A. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 9 grudnia 2013 roku nr (...)

w sprawie A. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej A. L. rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 01 maja 2014 roku na okres do 31 maja 2015 roku.

Sygn. akt IVU 161/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 października 2014 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 09.12.2013 r. odmówił A. L. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 04.12.2013 r. została uznana za zdolną do pracy.

A. L. w odwołaniu z dnia 13.01.2014 r. od tej decyzji domagała się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazała, że decyzja jest krzywdząca, ponieważ z uwagi na chorobę nowotworową jest niezdolna do pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. L. urodzona w dniu (...), pozostaje w zatrudnieniu jako referent księgowy. Do dnia 07.10.2012 r. pobierała zasiłek chorobowy, a od 08.10.2012 r. do 02.10.2013 r. pobierała świadczenie rehabilitacyjne. Dotychczas nie pobierała renty z tytułu niezdolności do pracy.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 27.08.2013 r. złożyła wniosek o rentę.

/dowód: wniosek z dnia 27.08.2013 r. –k. 1-2 ar czIV/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u A. L. niezdolności do pracy zarobkowej i jej czasookresu w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.), Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu onkologii i endokrynologii.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej i badaniu biegły endokrynolog stwierdził, że A. L. choruje na:

- pierwotna niedoczynność tarczycy w przebiegu autoimmunologicznego zapalenia tarczycy wyrównana w trakcie suplementacji tyroksyną

ale chorzenie to jest dobrze wyrównane suplementacją hormonalną lekami doustnymi i nie powoduje niezdolności do pracy. Schorzenie jest trwale, dawki hormonalne odpowiednio dostosowane do stopnia niedoborów endogennych.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 11-14 as/

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej i badaniu biegły onkolog stwierdził, że odwołująca w 2012 r. była leczona z powodu raka jajnika w stopniu zaawansowania IIIC, stan po zabiegu operacyjnym i chemioterapii. Bezobjawowa do maja 2014 r., stan po operacji wznowy w trakcie chemioterapii. Ze względu na prowadzone leczenie onkologiczne odwołująca jest całkowicie niezdolna do pracy w okresie od 01.05.2014 r. do 31.05.2015 r.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 32-34 as/

Wydaną w tym zakresie opinię biegłego sądowego endokrynologa i biegłego sądowego onkologa Sąd uznał za trafne i dostatecznie wyjaśniające przedmiot sporu, gdyż zostały wydane przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołująca po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinie biegłych w ocenie Sądu spełniają ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Odwołująca nie kwestionowała opinii domagała się jedynie przyznania prawa do renty nie od maja 2014 r., ale od ustania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, ponieważ choruje na nowotwór złośliwy już od 2012 r. Organ rentowy nie kwestionował opinii biegłego onkologa, jednakże w oparciu o jej wnioski wnosił o oddalenie odwołania lub o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania skoro niezdolność do pracy powstała po wydaniu zaskarżonej decyzji.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto ich nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. L. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 09.12.2013 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż wciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego.

Przedmiotem postępowania było ustalenie czy ubezpieczona jest niezdolna do pracy czy też jest zdolna do pracy jak to wynika z zaskarżonej decyzji. W oparciu o opinię biegłego onkologa sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej Sąd stwierdził u ubezpieczonej istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż A. L. z uwagi na schorzenia onkologiczne spełnia warunek w postaci całkowitej niezdolności do pracy od dnia 01.05.2014 r. do 31.05.2015 r. Odwołująca w 2012 r. była leczona z powodu raka jajnika w stopniu zaawansowania IIIC, stan po zabiegu operacyjnym i chemioterapii. Bezobjawowa do maja 2014 r. W maju 2014 r. wznova leczona operacyjnie i w toku leczenia chemioterapią. Ze względu na prowadzone leczenie onkologiczne odwołująca jest całkowicie niezdolna do pracy w okresie od 01.05.2014 r. do 31.05.2015 r. Niezdolność do pracy powstała u odwołującej po wydaniu zaskarżonej decyzji tj. po dniu 09.12.2013 r. Organ rentowy nie kwestionował opinii biegłego onkologa, jednakże w oparciu o jej wnioski wnosił o oddalenie odwołania lub o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania skoro niezdolność do pracy powstała po wydaniu zaskarżonej decyzji. Sąd nie podzielił stanowiska organu rentowego i nie zastosował art. art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. Zgodnie z treścią art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub orzeczenie komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie od decyzji opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, sąd nie orzeka, co do istoty sprawy na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, które powstały po dniu złożenia odwołania od tej decyzji, lecz uchyla decyzję, przekazuje sprawę do rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie.

W postępowaniu odwoławczym od decyzji odmawiającej prawa do świadczenia sąd ubezpieczeń społecznych ocenia legalność decyzji według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20 maja 2004 r., II UK 395/03, OSNP 2005/3/43 oraz z dnia 7 lutego 2006 r., I UK 154/05, LEX nr 272581). Stąd też postępowanie dowodowe przed sądem w sprawie o świadczenie uzależnione od niezdolności ubezpieczonego do pracy powinno zmierzać do ustalenia, czy w dacie orzekania przez organ rentowy po stronie ubezpieczonego występowały w tym zakresie wszystkie przesłanki warunkujące przyznanie świadczenia. Sąd nie ma obowiązku przeprowadzenia dowodów w celu ustalenia niezdolności do pracy, która miała powstać po wydaniu zaskarżonej odwołaniem decyzji odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2005 r., I UK 152/04, OSNP 2005/17/273). Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 17 czerwca 2014 r. III AUa

1051/13 stwierdził, że orzekając co do stanu zdrowia w sprawach o rentę z tytułu niezdolności do pracy, sąd bierze pod uwagę stan zdrowia ubezpieczonego na dzień wydania decyzji, badając jej zgodność z prawem pod względem formalnym i merytorycznym. Wyjątkowo może być brany pod uwagę stan zdrowia z okresu późniejszego, jeśli jest on konsekwencją stanu zdrowia występującego w dacie wydania decyzji. (LEX nr 1480580). Odwołująca od 2012 r. choruje na nowotwór i w związku z tym pozostaje w stałym leczeniu onkologicznym. Z tego powodu do dnia 07.10.2012 r. pobierała zasiłek chorobowy, a od 08.10.2012 r. do 02.10.2013 r. pobierała świadczenie rehabilitacyjne. Jak wynika z opinii lekarza onkologa w maju 2014 r. nastąpiła wznowa choroby nowotworowej. Nie jest to zatem w ocenie Sądu schorzenie nieznanne organowi rentowemu ale jedynie konsekwencja pogorszenia istniejącego stanu zdrowia znanego organowi rentowemu w momencie wydania zaskarżonej decyzji. Z tego powodu Sad zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującej prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 01.50.2014 r. do 31.05.2015 r. mimo, że niezdolność do pracy powstała już po dacie złożenia odwołania od tej decyzji.

Z tych względów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 09.12.2013 r. i przyznał odwołującej prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 01.05.2014 r. do 31.05.2015 r. na mocy art. 57 w zw. z art. 12 ust. 2 i w zw. z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) i na podstawie art. 477¹⁴ §2 k.p.c.